

Sygn. akt I C 980/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy protokolant sądowy M. J.

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (Luxembourg) Spółki Akcyjnej w Luksemburgu

przeciwko K. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

sygn. akt I C 980/15

UZASADNIENIE

Powód (...) (Luxembourg) Spółka Akcyjna z (...) w Luksemburgu, reprezentowany przez radcę prawnego, wniósł pozew przeciwko K. S. o zapłatę kwoty 4.319,59 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12.02.2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 54,00 zł, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i zwrotu kwoty 0,68 zł tytułem opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył wierzytelność od (...) Spółki Akcyjnej z tytułu świadczonych mu usług komunikacyjnych. Oświadczył również, że żądanie pozwu obejmuje niezapłaconą należność wynikającą z wystawionych przez wierzyciela pierwotnego faktury VAT/noty w wysokości 3.847,84 zł i skapitalizowanych odsetek naliczonych od dnia następnego po dniu wskazanym w fakturze/nocie jako dzień zapłaty do dnia wytoczenia powództwa w kwocie 471,75 zł.

Pozwany K. S. nie zajął stanowiska w przedmiocie żądania pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na K. S. zostały wystawione:

- faktura z dnia 19.02.2013 roku na kwotę 149,43 zł z terminem płatności do dnia 5.03.2013 roku;
- faktura z dnia 19.03.2013 roku na kwotę 633,51 zł z terminem płatności do dnia 2.04.2013 roku;
- nota obciążeniowa z dnia 19.04.2014 roku na kwotę 3.064,90 zł z terminem płatności do dnia 5.05.2014 roku.

W dniu 18.08.2014 roku została zawarta umowa przelewu pomiędzy O. (...) z siedzibą w W. zawarła z powodem (...) (Luxembourg) w Luksemburgu umowę przelewu wierzytelności.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany nie złożył wyjaśnień ani, ustnie, ani na piśmie, nie wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność i nie stawił się na wyznaczony termin rozprawy. Zaszły zatem podstawy do wydania wyroku zaocznego w sprawie.

Zgodnie z przepisem art. 339 § 2 k.p.c. w tym wypadku (jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny § 1 przywołanego przepisu) przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Jak stanowi przepis art. 6 § 1 i 2 k.p.c. sąd powinien przeciwdziałać przewlekaniu postępowania i dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie nastąpiło na pierwszym posiedzeniu, jeżeli jest to możliwe bez szkody dla wyjaśnienia sprawy.

Strony i uczestnicy postępowania obowiązani są przytaczać wszystkie okoliczności faktyczne i dowody bez zwłoki, aby postępowanie mogło być przeprowadzone sprawnie i szybko.

Zaoferowane przez powoda, reprezentowanego przez fachowego pełnomocnika, okoliczności faktyczne nie pozwoliły na ustalenie, że powodowi przysługuje kwota dochodzona pozwem. Powód ograniczył się do przytoczenia numerów faktur VAT, kwot na jakie zostały wystawione faktury i terminów zapłat. Z uzasadnienia pozwu nie wynika z jakiego dokładnie tytułu powód domaga się zapłaty. Powód, zwłaszcza reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, powinien liczyć się z tym, że jeśli zaoferuje okoliczności faktyczne, które mogą wywołać wątpliwości, sąd wyda wyrok zaoczny oddalający powództwo. W tej sprawie powód przytoczył okoliczności faktyczne w minimalnym zakresie, który nie pozwolił na ustalenie, że powodowi przysługuje kwota dochodzona pozwem. Powód również, poza ich zgłoszeniem, nie złożył dowodów do akt, licząc się z tym, że sąd powinien wydać wyrok na pierwszym posiedzeniu.

Niezależnie od ustalenia podstawy faktycznej sąd zawsze jest zobowiązany rozważyć, czy żądanie pozwu jest zasadne w świetle norm prawa materialnego. Negatywny wynik takiej analizy powoduje wydanie wyroku zaocznego oddalającego powództwo (por. m.in. wyrok SN z dnia 7 czerwca 1972 r., III CRN 30/72, LEX nr 7094). Liczne przykłady z judykatury wskazują jednak, że sądy zbyt pochopnie wydają wyroki zaoczne zasądzające powództwo mimo istnienia podstaw do oddalenia (zob. m.in. uzasadnienie wyroku SN z dnia 15 września 1967 r., III CRN 175/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 142). (tak komentarz P. T. do art. 339 k.p.c., lex).

Stwierdzenie w pozwie, że pozwany zobowiązany jest do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, oraz, że wierzytelność powstała z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych, jest zbyt ogólne, aby sąd mógł dopasować normę prawa materialnego do żądania pozwu.

Mając na uwadze powyższe, sąd na podstawie przepisu art. 339 § 2 k.p.c. powództwo oddalił, o czym orzekł jak w sentencji wyroku zaocznego.

I C 980/15

z.

1/ odnotować;

2/ odpis wyroku zaocznego z uzasadnieniem doręczyć peł powoda;

3/ akta z wpływem lub za 30 dni.